

[Sonja Mikkelsen]

Krise er som bekendt tid til forandring. Og forandringer er der på vej i den færøske lovgivning, også på nogle af de områder, som er berørt i beslutningsforslaget. Det færøske landsstyre og Lagtinget er i gang med at modernisere lovgivningen på flere områder med det formål at skabe større gennemsigtighed og åbenhed og dermed også bedre beslutningsgrundlag for en ny start for Færøerne. Det arbejde respekterer vi i Socialdemokratiet.

Det er afgørende, at lovgivningen på Færøerne og i Grønland skabes af politikerne dér i samklang med befolkningerne og baseres på de to samfunds egen historie. Jeg tvivler på, at man i Grønland og på Færøerne har specielt brug for Fremskridtspartiets »gode råd«. Vi er i hvert fald mange her i Danmark, der finder dem overflødige.

Aagaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke tilslutte os det foreliggende beslutningsforslag. Det kan vi ikke, selv om det umiddelbart kan se meget logisk ud, og da statsministeren redgjorde meget grundigt for de enkelte punkter, kan jeg nøjes med at gøre nogle enkelte bemærkninger.

For så vidt angår Færøerne står man jo midt i en meget alvorlig økonomisk situation. Men det er ikke vores opfattelse, at problemerne bør løses ved at presse en række danske regler ned over øerne på færingerne. Der er næppe tvivl om, at det færøske landsstyre udmærket er klar over situationens alvor og også agter at handle derefter. Vi ser dokumentationen i bl.a. den aftale, der blev indgået den 1. februar i år.

Det er endvidere værd at bemærke, at det færøske Lagting i den nærmeste fremtid vil vedtage en ny lov om offentlighed gældende for landsstyrets myndigheder. Lovforslaget er stort set identisk med den danske lov, og når lovforslaget er vedtaget, vil rigsmyndighederne lade den danske offentlighedslov sætte i kraft på Færøerne, jf. bestemmelserne i den danske offentlighedslov, § 18.

Men ifølge oktoberaftalen medvirkede hjemmestyret til en modernisering af den færøske erhvervslovgivning, herunder bank-, aktieselskabs- og revisorloven. I februaraftalen nævnes desuden særskilt anpartsloven, årsregnskabsloven, erhvervsfondsloven og lov om visse kreditinstitutter. Dette er rigslove, der

kan iværksættes ved kongelig anordning, og disse anordninger forudsættes nu udstedt senest 18. april 1993.

Så alt i alt tegner det nu til, at Færøernes udvikling er bragt ind i en fornuftig bane i et samarbejde mellem hjemmestyret og de danske myndigheder, og det mener vi i Det Konservative Folkeparti er den rigtige måde at løse problemerne på. Det er min opfattelse, at man både på Færøerne og i Grønland nu er blevet opmærksom på de problemer, som en tidssvarende lovgivning kan forårsage, og at man også vil handle derefter.

Med hensyn til Grønland virker det for os, som om Fremskridtspartiet har overset, at en række af de krav, som stilles i forslaget, allerede gælder i Grønland. Lad mig blot nævne den grønlandske banklov, som er den samme, som gælder i vores del af kongeriget.

Jeg skal afslutte med at sige, at vel er der på en række områder forskelle. Således gælder den gamle danske offentlighedslov fra 1970 stadig i Grønland. At der er forskelle, er imidlertid ikke ensbetydende med, at der så at sige er frit slag på grund af manglende lovgivning. Det er der efter vores bedste opfattelse ikke; f.eks. er man i Grønland ved at ændre på de eksisterende ministeransvarlighedsregler, så de fra engang i foråret vil svare til de danske.

Svend Heiselberg (V):

Danmark har et rigsfællesskab med både Grønland og Færøerne, og det betyder naturligvis også, at vi har en række forpligtelser over for både Grønland og Færøerne. Det vil Venstre leve op til. Samtidig har Danmark også en række rigsfællesskabsinteresser – både kendte og ukendte.

Beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet giver det nærmest udseende af, at Danmark helt ukritisk sender penge til Grønland og Færøerne, men det er jo ikke tilfældet. Hermed er ikke sagt, at kontrolforanstaltningerne er tilstrækkelige; der er jo også allerede sket en opstramning.

Men da vi går ind for selvstyre, betyder det jo også, at vi ikke i enkeltheder skal sidde og administrere vores forbundsfæller. Men er der forhold, som skal rettes som følge af eventuelt misbrug, går vi naturligvis ud fra, at regeringen kender sit ansvar, og det vil vi alene henholde os til at den gør, og det er min opfattelse efter